

Anvendelse, ved de sidste Dyrtidstillæg, ved 8 Timers Arbejdsdagen, endvidere ved Materiale-, Brændsels- og Levnedsmiddelsprisernes Forhøjelse, følger en gennemgaaende stærk Opgang, skønt Udgifterne er indskrænkede saa meget, som Opretholdelsen af de bestaaende Love og Institutioner gør det muligt, og ekstraordinære Udgifter udenfor, hvad Fuldblbyrdelsen af bestaaende Love og Fuldendelsen af paa-begyndte Anlæg og Nyanlæg til Statsvirksomhederne kræver, gennemgaaende er holdte nede.

Det vil befindes, at for alle Budgetterne er de ekstraordinære Udgifter opførte med meget smaa Beløb; for nogle er der slet ingen ekstraordinære Udgifter opført. Der er ingen Grund for mig her til at nævne alle de mange Tal paa de enkelte Paragraffer, idet ærede Medlemmer om faa Minutter vil have disse Tal i Hænde og kan studere dem selv. Men der er enkelte Bemærkninger, jeg vil gøre til visse af disse Tal. Først til § 10, Rigsdagen. Paa sidste Finanslov var der til Rigsdagen opført en Udgift af 2 Mill. Kr., men i det afsluttede Finansaar, 1919—20, er der forbrugt ikke mindre end 2 650 000 Kr. Da der siden den Tid er indtraadt en Diætforhøjelse, særlig for de udenbys Medlemmer, har jeg ikke ment at kunne budgettere Rigsdagens Udgifter lavere end til 3 Mill. Kr. Der var en Gang for mange Aar siden, da Rigsdagens Udgifter ansloges til 200 000 Kr.; det er jo som et Minde fra en fjern paradisisk Fortid, og vi er kommet meget langt op over det. Det er ikke saa meget finansielle Grunde — thi ved den nye Ordning af Diætforholdene spiller Samlingens Længde jo ikke den samme Rolle som før, om end den naturligvis kan influere noget paa andre Udgifter for Rigsdagen —, men det er væsentlig andre Grunde, der gør, at Regeringen vil bestræbe sig for at vende tilbage til den gamle Praksis, hvorefter Rigsdagen havde sin samlede Arbejdstid fra Oktober til hen paa Foraaret, saaledes at der kunde blive en samlet Fritid i Sommermaanederne. Dette er af meget væsentlig Betydning for Lovgivningsarbejdets gode Gang, og jeg tør sige: ogsaa af meget væsentlig Betydning for Rigsdagens hele Stilling og Anseelse. Det kan ikke nægtes, at som det nu er, hvor det gaar ud i eet hele Aaret igennem, og hvor der aldrig kan regnes med nogen som helst sikker Fritid for Rigsdagsmændene, holder man mange Kræfter borte fra Rigsdagen, som burde kunne del-

tage i dens Arbejde; man holder mange Kræfter borte, særlig fra Erhvervslivet baade paa Land og i By. Og denne Virkning vil i stigende Grad vise sig, hvis man fortsætter med den hidtidige Praksis. Jeg er jo ikke blind for, at det er Krigsaarenes og de nærmest efterfølgende Aars abnorme Forhold, som har gjort dette, men vi maa nødvendigvis bort derfra. Det skader ogsaa i høj Grad selve Rigsdagens Arbejde, thi Rigsdagsmændene, som jo har andet at bestille end at være Rigsdagsmænd, bliver da nødt til at tage sig deres Ferier hele Aaret rundt, klatvis, om jeg saa maa sige, der bliver ikke den stadiige Deltagelse i Rigsdagsarbejdet, som der kan blive, naar man har visse Maaneder at regne med som Arbejdsmaaneder og andre at regne med som Frimaaneder. Det er ogsaa nødvendigt af Hensyn til Administrationen, som bliver saa at sige jaget til Døde og ogsaa uvilkaarlig kommer til at gøre sit Arbejde mindre samvittighedsfuldt og godt, end naar det er koncentreret paa et vist Antal Maaneder. Og Rigsdagens Anseelse i Befolkningen og dennes Evne til at følge med Arbejdet lider i høj Grad derunder, ligesom det heller ikke af Pressen kan forlanges, at den hele Aaret rundt uden nogen som helst Hvile skal kunne udføre sit Arbejde saa godt, som den vil kunne gøre det, naar det koncentrerer paa et færre Antal Maaneder.

Jeg skal saa sige et Par Ord om § 14, Indenrigsministeriets Paragraf. Den er opført med 43 623 000 Kr. mod 31 238 000 Kr. paa den nugældende Finanslov. Det er ganske overvejende de sociale Udgifter, som medfører denne stærke Stigning. Alderdomsforsørgelsen er anslaaet til 18 Mill. Kr. mod 14 Mill. Kr. paa den nugældende Finanslov, og der er tilsvarende Stigninger paa Sygekasserne, Udgifterne til Enkebørn og Arbejdsløshedskasserne. Her er jo Udgiften i Henhold til den vedtagne Lov af 1919, den Lov, vi lever under, blevet væsentlig større, men til Gengæld skulde vi saa slippe for de ekstraordinære Udgifter paa Tillægsbevillingsloven. Ligesaa er der paa Indenrigsministeriets Budget opført $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som Statstilskud til kommunale Arbejder m. m. i Henhold til Lov af 1918 og den sidst vedtagne Lov af 1919. Disse Udgifter kom jo før paa Tillægsbevillingsloven, men er her opførte paa selve Finansloven. § 17, Justitsministeriet, fremtræder med 38 594 000 Kr. mod 32 275 000 Kr. paa den nugældende Lov. De væsentligste Stig-